

Argentinsk atomchef siger til bolivianere, kun de dristigste projekter lykkes

23. august 2014 ? Ved siden af de økonomiske fordele lægger beherskelse af atomkraft også grunden til en nations sande uafhængighed og etablerer en gruppe af mennesker, som er forberedt til at beherske komplekse problemstillinger af enhver art, sagde Leonardo Sobehart, chef for New Business for Nuclear Projects Division i Argentinas højteknologiselskab, INVAP, til det bolivianske magasin »*Reporte Energia*«.

Sobehart blev interviewet som indledning til debatten om atomkraft, som fandt sted under Den internationale Olie- og Gaskonference VII i Bolivia den 20.-21. august, hvor den bolivianske vicepræsident Alvaro Garcia Linares fremførte, at atomkraft var det 20. og 21. århundredes »ild«, som Bolivia måtte beherske. Sobehart talte også ved denne konference.

Bolivias regering har forpligtet landet til at beherske og anvende denne teknologi, men opgaven med at organisere nationen til at udføre dette er kun lige begyndt. Sobehart gjorde det klart, at beslutningerne om, hvor hurtigt man skulle gå frem, eller hvordan man skulle strukturere et sådant program i Bolivia, ikke skulle tages af ham, men han tilbød en værdifuld indsigt i, hvilke fremgangsmåder, der var nødvendige for at det skulle lykkes, og nævnte den ånd, som vejledte Argentina og USA under JFK.

»At få folk bragt nærmere videnskaben er den største udfordring. Hvordan dette skal opnås er en opgave for det politiske lederskab«, sagde Sobehart og pegede på, at JFK satte målet med at sætte en mand på månen, som et eksempel på, hvordan en sådan mission kan mobilisere hele samfundet.

»Det er statsmændene, som finder de projekter, der mobiliserer« deres nationer, sagde han. »At udvikle teknologi er en lang og vanskelig vej, som kræver beslutsomhed og vedholdenhed, da man hele tiden konfronteres med nye udfordringer. Men fordelene på mellemlang og på længere sigt, mht. en forbedring af befolkningens livskvalitet og nationens uafhængighed, kan ikke benægtes.

»Det er et spørgsmål om at udvikle sin egen evne til at kunne løse mere komplekse samfundsproblemer. Dette kan kun opnås gennem en utvetydig forpligtelse fra landets politiske lederskab, vel vidende, at de kun vil komme til at se en del af den proces, som de sætter i gang. Men det er sikkert, at nationen sluttelig vil nyde dens frugter.

Det vanskeligste er at udvælge de forskellige problemer, der skal løses. Hvis udfordringen ikke er tilstrækkelig ambitiøs, kommer der ikke noget virkeligt fremskridt i ens kapacitet ?«

Sobehart understregede, at atomkraft, og videnskab generelt, er et redskab til politisk og økonomisk uafhængighed. Folk bør ikke

»fejlfortolke videnskab og teknologi som et redskab for kolonialisering, men som det stik modsatte, nemlig et redskab for uafhængighed.«

På spørgsmålet om, hvad Argentina har lært af processen med at udvikle atomkraft, svarede Sobehart:

»Atomkraft i Argentina har ikke alene bidraget til at tilfredsstille befolkningens basale energibehov, sundhedsydelse, industri, landbrug, udvinding af mineraler og sikkerhed, men den har også genereret en forstærkende effekt på udviklingen af landets infrastruktur inden for uddannelse, videnskab, teknologi og industri.

Efter mere end seks årtiers uafbrudte bestræbelser er aktiviteterne fra atomkraft blevet en grundpille i landets evne til at eksportere varer og tjenesteydelser med høj værditilvækst, som har støttet og leveret en model for andre grene inden for viden, såsom rumfart.

Argentina har en ledig kapacitet til at udtænke, konstruere og sikkert operere enhver installation i atombrændstofcyklussen ?

I øjeblikket er vores største udfordring måske den at færdiggøre konstruktionen af det atomkraftværk, som vi har designet, afprøve det og sluttelig føje det til hele skalaen af vore produkter. Det er en udfordring, som vi påtog os for over 20 år siden, men i dag er vi tæt på at have præsteret den.«

Atomkraft; Infrastruktur; Internationalt